

Grajēj folkluora ansamblē „Virvītē” narie Ambrasūnienē Rūta. Tarptautēnis folkluora festivalis „Baltica 2008”

(Atkelta iš 23 p.)

roma. Tad stuoviejē najodiedama, nanulēsdama akium nu dongaus tuolībiu, nasosēvuokdama, kas če so anou daruos. Bējuojē nubaidītē ton džiaugsmā. Žēnuojē, ka netuolei stuov Pelēksos, bet tēp pat žēnuojē, kad ne diel anuo bovēma šalēp ana neīprastā jautas. Ta laimē plūda tligo ēš patēis dongaus. Kas tas bova – ēr šēndēina ana nemuokietom apsakītē ar paaiškintē, bet tuo vakara ne- ožmērša vēsa sava gīvenēma...

Anuos pažintēs so puono Peliksio pu tuo vakara ēl- gam nutrūka. Je ton vasara ons ēr lioub pasēruodītē dvarē, ēiškuojē tik Levuona. Rodēni ēšvaziava muokītēis. I Nas- rienenus grīža tik po ketverium metu, apsēgīvena pas tieva ēr gīdē žmuonis. Bova jau žanuots, toriejē vākum. Tad so Liodvēko sosētēka tik tumet, ka anuo pagelbas pri- reikē sunkē sērgontē buobotē.

Daktara Hagana i Salontus buobotē lioub pasēvadin-

tē bēnt karta par metus. Ons lioub atvežtē vaistum, apveizietē Liodvēkas aki, pasēdžiaugtē, ka retis mažie ēr blunk. Paskiau, ožsēdarēn saliuonēlē so buobotē, apta- rēniejē anuos svēkatas rēkals. Ēšlēdusi daktara, buobotē lioub igoltē. Liodvēkā, kāp ē kētēms ēr dvara žmuo- nims, ruodies, ka buobotē tink sērgtē: Anuos vēsē gai- liejies, vākštioojē ont pērštu galum, gluostē, kluostē, skaniesni kousni kēša. Tuokiuoms dēinuoms aple buo- botē topēniejē puonē Gracholskienē, anuos kompanē- juonē, rasiēt ēr tuolēma Vainium gēmēnaitē ēš nusēgīve- nosiu „gerūju žmuonium“, nu senum laikum būnonti dvarē so vīro ēr lēguoto sūno. Bet ēlgā sērgtē buobotē nalioub torietē kontrībēs. Papokšiejosi, pagolēniejosi, nalioub troktē pakēltē ont kuoju ēr vākštiootē kap nie- kor nieka. Ka nerēktom mēslītē aple lēgas, lioub prasē- manītē kuoki linksmesni ožsējiemēma.

Tuos linksmuosēs vasaras pabonguo somēslējē ma- žuosēs kašteliuonātēs pastrajītē. Tad pasēvadēna ēš Se- duos žīdieli Mejeri, slauna kriaučio, katros ēr buobotē darbužius siova. Medžegas apdarams kriaučios atsēvežē pats. Vēina kēta atraizā buobotē soēiškuojē sava kuo- muodu stalčiūsē, kon ne kon persiova ēš panešiuotu pa- švētum. Dug kou nupērka ēr Salontum kruomeliūsē arba ožsakē pas meistrus. Kalvis Jorgis ēš minkštuos druotēis nūkalē lonkelius panieliu sējuonams. Salontum auksa- kaliou Leizeriou buva prisakīta mažēisēms padērbtē dvē puoras šēlkēniu keliaraištio, baisē mondrium – so sē- dabrēnēs pakabokās. Matā, atejē laiks jaunēkliems ēšsē- nertē ēš pantaluonu ēr apsiatē ēlguoms pončekuoms. Mažūju džiaugsmos par kraštus lēijuos – vākštioojē abēdvē, sējuonās siūboudamas, krīpoudamas ligo kio- kēs pilēs. Liodvēka, veiziedamuos i anas, jouka nagaliejē sotorietē. Bet ēr kažkuoki apmauda jota šērdie, rasiēt diel tuo, ka pati nikumet namuokiejē tēp džiaugtēis. Vēina karta natīčiuoms ēšgērda, kāp buobotē spuorē- juos so puono Jūzopo diel ožmuokesnē kriaučio. Go- bernatuoriou atruodē, ka Mejerkē brongē ožsēprašē. „Aš tam nakrēkštou baveik dvē dešimtis svaru jautienas sošie- riau ož 17 timpu ēr šeštuoka, vo dabar dar šimta rēk pakluotē ož anuo dīgsniavēma”, – bombiejē puons Jū- zops. Buobotē kontrē aiškēna, ka ne tik ož dīgsniavē- ma, bet ēr ož medžegas rēk muokietē. Ont galū gala ana sopīusi pareiškē, ka paneliu kašteliuonātiu apdarās rū- pintēis īr anuos rēkals, vo svetēmum patarēmā anā nerēka- lingē. Kon atsakē puons Jūzops, Liodvēka nebgērdiejē – par premēnē ēdama Gertrūda nūvedē anon šalēn.

Tās patēs metās priš Kaliedas Salontum kailiadērbioi Leibā bova prisakīta apsiūtē lapio ēr zoikiu kailiokāš pa- nieliu kašteliuonātiu apsiaustus ēr sējuonus. Dēdiouji

proncūzēška važi pertaisē tēp, ka gālietom pakinkītē tris arklius. Nagana tuo, pri važē gala pritvērtēna du žēbin-tus ēr Gorskiu gēmēnies žēnkla, katron maliuorios no-paišē avietēnē spalvo ont žīdra šēlka atraizuos. Liuoka-jos tou patio laiko gava naujē keporē ēr bekeša, apsiūta avēkailio, pamušta vēlkēno. Naujo kailio bova pamušts ēr apkluots, skērts keleiviu kuojuoms. Matā, panelēs kaš-teliuonātēs ožauga, tad rēkiejē anas ēšvestē i sveta, pa-ruodītē baliūsē ēr soeiguosē

Ta žēima paneliems kašteliuonātiems nepraēlga, bet pavasari linksmībēs nutrūka Balondē mienesie buobo-tē sosērga geltlēgē. Ēš Klaipiedas parvežts daktars Ha-gans vēsa nedielē slaugē lēguonē, keravuodams nu vē-sum, ka svēkēijē, vo ožvēs jaunēijē, neapsēkriestom. Naspiejē buobotē duorā atsēgautē, kāp atējē žēnē, ka mērē anuos žēnts – Žemaitiu kašteliuons Gorskis Mē-kuols. Ons jau bova pagīvenēs vīrēšks, bet svēkato nas-kundies. Krēta staigē ēr netēkietā – šērdēs sostuojē. Pana Liodvēka nagālietom pasakītē, ka būtom skaudē siel-vartavusi diel tieva mērtēis. Matā, kelis metus pabovēs našlio, puons tievs apsēžanējē ontra karta. Salontūsē gīvenontius vākus lonkē retā, pavēišietē i Viekšnius mergātēs lioub nuvažioutē karta ar do par metus. Ton-kiau tēl lioub lonkītēis tik Teoduora ēr Stanisluovs so Levuono, kartās tēn pagīvendamē ēr ilgiau. Bet i lai-duotovēs šin karta važiava vēsas seseris, vēsuoms tam rēkalou bova pasiūdintē naujē joudē apdarā. Po pagra-ba pavargusi ēr rūpesniu prisliegta buobotē viel pasē-jota prastā. Liodvēka nežēnuojē, ēš kor atējē pariedīms mažuosēs anuos seseris ēšvēžtē i Vēlnio muokītēis. Ga lbūtē, ka tēp nusprēndē buolis Stanisluovs, jau soau-gēs jaunēkātis, a kas nuors kēts ēš Gorskiu gēmēnies. Aiško, tuokē luoma ēr kēlmies panelēs negāliejē sie-dietē ožkompie, laukdamas tinkamu jaunēkiu. Reikiejē, ka būtom paduorē ēšauklietas ēr pamuokītas, kap ēr vēsas puonu doktēris.

Vēsē matē, kad Vainienēs Uonuos svēkata sēlpst, kad ana greitā naborties svēkatas rūpintēis sava vākātiu rēkalās. Buobotē skundies skausmās srienuos ēr kuojiēs, bet nenuoriejē vēina ožsēdarītē dvara paluociou. Tad pri-sakē Kočinskiou Jūzopou pataisītē naujēijē proncūzēš-ka poskarietē, ka būtom patuogē ilēptē ēr ēšlēptē, ku-met somēslīs ana nuvažioutē i bažninčē ar i svetius. So-siedē i tou poskarietē, Liodvēka so Teoduoro keliava i Vēlnio sesērum aplonkītē, miesta pamatītē ar ne septi-

(Nukelta i 26 p.)

Tarptautēnemē folkluora festivalie „Baltica 2008” koncertoun folkluora ansamblē „virvitē” narē Songailienē Loreta (grajēj kankliem), Jurga ēr Tuoms ēr Žilvēns Sadauskē

Tarptautēnē folkluora festivalie „Baltica 2008“ koncertoun folkluora ansamblis „Virvītē“

nēsdēšimt aštonu metu rodēni. Anuos tēn vēišiejē cie-
lus ketoris mienesius.

Grīžusi i Salontus, Liodvēka rada buobotē rimtā ser-
gontē. Natroka sožēnuotē ēr aple lēga. Priš Kaliedas
maudīdamuos perenie, buobotē dešēnie posie ont krū-
tēnēs aptēka skaudonti gozieli. Nusēdīvējē – kāp če da-
bar tuokiuo vēituo skaudolīs ēšdīga? Po Naujūju metu
diel aiškoma parsēkvēitē i dvara daktara Hagana. Tas
apgluostē, apspaudē, pasēteirava, ar skaud. Žēnuomās,
skaudiejē, bet na tēik, ka negalietom kēntietē. Daktars
pagoudē, sakīdams, ka torietom pribrinktē, pratrūktē
ēr ēšgītē. Palēkēs vaistum, ēšvažiava. Bet gozos pūties,
bjaurē rauduonava ēr gielē. Kēta karta nuvažiavos i Klai-
pieda, ons priruodē daktara Tifenbacha ēr pasiūluojē
anou i Salontus atsēvēžtē; tas aple tuokēs lēgas daugiau
ēšmana. Tas daktars, smolkos, pražēlēs žmuogielis so
smailo barzdelē, atvažiava sausē galē, apveiziejē, prirašē
muostēs, paaiškēna, kāp nauduotē, pasējiemē 50 aukse-
nu ēr sosēruošē atgal, prisakēs doutē žēnē, je pageriejē-
ma nebus. Ruoduos, vēsus daktara prīsakus buobotē ēr
anon slaugontēs muotrēškas pēldē, bet gumbs dēdiejē,
sērpa, krūtēnē smarkē sopota. Kuova mienesie viel bova
atvēžts tas pats daktars. Dabar muostēs jau prirašē svarās,
mēgduolu aliejaus tepēmou botelkuoms, nešnekont jau
aple kētus vaistus, geramus lašās ar šaukštās. Vo kad
nerēktom anam tonkē važēnietē, sosētarē so Nasrienu
liekuorio Dzekonskio, ka ons priveizietom lēguonē.

Žaizda neožēlgo atsēvers, tad anon reikies valītē ēr
tvarstītē. Tēp Dzekonskis Pelēksos Salontum dvarē pa-
sēdarē nuolatēnis svetīs, teisingiau pasakios, baveik īno-
mis, jug lioub ēšbūtē pri buobotēs ēr po nedielē ar dvē.

Kombarielis šalēp puoniuos pakajaus bova nedēdēlis,
bet jaukos. Vakarās pro longa lioub ispīstē saulē. Kva-
piejē vanilējē ēr tabuoko. Apveiziejēs lēguonē, daktars
Pelēksos če lioub atētē atsēpūstē ar ožkoustē. Liodvēka
lioub lauktē anuo so karšto erbeto ēr pīragiokās, tad abo-
do pasēšnekiedamē lioub pavakaruotē. Liodvēka jau žē-
nuojē, ka buobotē serg nepagīduomo lēgo, bova ēšk-
lausēniejosi, kas bus tuoliau ēr kēik ta lēga troks. Bova
parspieta, kad rēk kautpē kontrībē diel tuo, ka troktē
gal ēlgā, ka tuoliau bus bluogiau. Puons Pelēksos jau ne
pērma tuoki lēguona gīdē. Klai piedas daktarā nesēruo-
dē: žēnuojē, ka nebipagelbies. Bet pati lēguonē ton pa-
vasari dar nabova praradusi vēltēis ēšgītē.

Šin vakara pana Liodvēka atsēnēšē knīngelē aple pa-
guonēšku dievībiu liēmēmus žmuonium gīvenēmams,
katron, buobote paprašios, ēš Varšovuos parvēžē puons
Šencila.

– Kāp tamstā atruoda, puons Pelēksā, – paklausē Liod-
vēka, – ar gal žmuogos tēkietē, ka anuo gīvenēms ir nu-
lēmts dar anam negēmos?

Daktars siediejē krieslē atsēluošēs, ēštēisēs pastalie kuo-
jēs, nokuorēs par torielka kairē ronka: bova pavargēs ēr
sovēsam nerūpēnuos, ka īr svetēmou vēituo, panelēs ba-

juoraitės draugėjuo ėr kad rėktom laikītėis priimtum puonėšku manieru.

– Sunkė ĩr teisinga atsakītė. Aš mėslėjo, ka tuo nieks nažėna, rasiet tik pati dievībė, katra žmuogaus lėkėma nuliemė. Kėik sava praktikuo eso sosėdūrės so žmuonium lėkėmās, manau, kad lėmtėis vėsā atmestė nerėktom.

– Ar galietomi tamsta pagrĩstė sava teigėnius kuokės nuors atsėtėkėmās?

– Ruoduos, vėsus vėinuodā gėdau, – ėlgā tiliejės eštarė puons Pelėksos, – bet ne vėsė vėinuodā ešgėn... Vėins, veiziek, smertio vaduojės, vo ešėkapsta eš lėguos ėr gėven tuoliau. Kėts, kad ėr nepanašos ĩ sunkė sergonti, jem ėr numėršt.

– Ešėtom, ka žmuogou ė lėguos sauguotės nerėk. Je tau ana nier žadieta – neprikėbs. Jego žadieta – neešėsoksi.

– Aš tēp nesakītiuo. Kas pats keravuojės, ton ėr Dievas palaika.

– Bet ar ton ešminti galietomem taikītė mūsa buobotės atvejo? Kėik aš atsėmėno, ana vėsa gėvenėma rūpėnuos sava svėkato.

– Kap čė pasakios... – paprištarava puons Pelėksos. – Kėik aš ženau aple puoniuos Vainienės gėvenėma, anā teka rūpintėis ėr sielvartautė ne tik diel savės. Paskaičioukem, kėik artėmum žmuonium par sava omžio palaiduojė. Kėik rūpesniu ėr atsakuomībės reikiejė prisėjimtė ont sava galvuos, kumet tamstas motinelė pasėmėrė. Kartās tas eš žmuogaus atem svėkatas daugiau, nego lauka darbā. Anuos malunībė tamstas buobotė daug meilės toriejė ešdalītė vėsėms, vo anā patė rasiet vėsa gėvenėma tuo trūka.

Liodvėka soklosa ėr sosėmāstė. Tėkrā – tuoki mintis nikumet nebova atėjusi anā ĩ galva. Pana atsėdoksiejė.

– Tėkriausė daug teisībės ĩr tamstas žuodiūsė. Vėsė, katrėi aple anon sokuos šiūsė nomūsė, daugiausė mĩliejė patis savi, aš – tēp pat. Mon atruodė, ka buobotė pati savi tēp pat mĩliejė. Bet, matīt, žmuogou savės patėis neožtenk, rėk ėr kėtum meilės.

Daktars pajiemė poudieli so erbeto, tiliedams gierė mažās gorkšnelės, kažkon galvuodams. Liodvėka dėdėlė nuoriejė, ka anum ruoda nenotrūktom. Juk dvarė ana netoriejė so kou pasėšnekietė aple rimtesnius dalikus.

– Kāp dabar panelė atruoda, – tĩkė paklausė daktars po koriuo laika, – ar ana mĩl sava buobotė? Ar ėnont pri lėguonės nerėk iveiktė šėrdie priešėškoma, sokauptė kontrībė? Ar atsėbodos rĩtmetie kėlst nuors nuėtė ėr pamatītė lėguonė, pasėšnekietė so anou, ešklausītė anuos?

Liodvėka viel sosėmāstė. Toriejė pripažintė, ka Pelėksos skaita anuos šėrdi ligo kuokė atversta knĩnga.

– Duovėnuok, gerbama panelė, je mona žuodė pasė-

Nu vėršaus: tarptautėnemė folkluora festivalie „Baltica 2008“ folkluora ansamblė „Virvitė“ varė ved ruoda so dainininkė Puoviliuonienė Veruoniko; koncertoun folkluora ansamblis „Virvitė“

ruodė netinkamė. Tėkrā nenuoriejau tamstas ožgautė. Tamsta paklausė – aš atsakiau. Bet gal atsakĩms ešėjė ĩ pamuoksla panašos... Tad dar karta prašau atleidėma.

– Nė, puonė Pelėksā, nė! – karštā ožginčėjė Liodvėka. – Napĩksto ont tamstas ož tuokius žuodius. Galvuoja aple anum prasmė – jug daug anūsė ĩr teisībės. – Ėr patiliejusi pridūrė: – Vo teisībė ne vėsomet bũn maluoni. Bet aš tamstā eso dėdlė diekinga, ka šneki so monėm ligo so sau lĩgio žmuogo. Mon vėsa gėvenėma trūka tuokium pašnekesium.

Puons Pelėksos pažvelgė ĩ Liodvėka. Svėkuojė panelės akės bova ismeigta ĩ erbetas poudieli. „Dar vėina kėntontiti dūsė šiūsė nomūsė“, – pagalvuoja ons, bet nieka nepasakė. Bėnt jau dabar ons nenuoriejė pasėdaritė ėr panelės goudiejo. Kėik metu praėjė nu tuos vasaras, kumet ons bova pakvėists ĩ Uonėniu balio? Sometė galvuo, ka daugiau nego dešimtės. Vadėnas, panelė Liodvėka jau persėrėta par tris dešimtis, bet vės dar tebievėi-

(Nukelta ĩ 28 p.)

Vēršou – Gaubitē Margarita; apatiuo ēš kairies – folkluora ansamblē „Virvītē” narēs : Ambrasūnienē Rūta ēr Gaubitē Margarita tarptautēnēmē folkluora festivalie „Baltica 2008” Vilniou.

na. Kāp nenusēdavē anuos lēkēms! Ne dīvā, ka skaita knīnga aple dēivībiu liēmēmus. Tik kon tas gal pakeistē?

Daug tuokium pasēsiediejēmu vakarās dar pasētaikē par tus dvejus metus, ka puoni Vainienē sērga. Liodvēkā gēlē i šērdi ikrēta daktara žuodē aple meilēs apraiškas. Ana nu tuo laika stēngies tonkiau nuētē pas lēguonē, būtē meili, kontrē klausītēis anuos kalbum ēr pati šnekintē anon ar papasakuotē kon nuors, ka tik atētrauktom anuos mintis nu liūdnum dalīku. Sosēēiškuojē senus kalēnduorius, vēsas dvarē esontēs kningas ēr laikraštius – neveiziejē, kuokiū anēi metu būtom. Je buobotē geidava, lioub paskaitītē.

Po paskotēnē daktara Tifenbacha vizita buobotē prisakē padērbtē ožuolēni graba. Liodvēka svarstē – negi daktars būtom pasakēs, ka lēga neēšgīduoma? Bet tuo paklaustē nadriša, bējuojē. Aple graba prabēla pati buobotē:

– Nuorietomi sožēnuotē, kam graba pasēdērbdēnau? Žēnau, ka rītuo dā gīva būsio, bet jug atēs ta dēina, kumet toriesio ēšētē. Vēsēms atēs. Tad nuorio atsēgoltē paduorē ēr atruodītē tēp, kap der bajuora patē, kašteliuona oušve. Je pati pasērūpinsio, kētēms galvum soktē nabrēks. Ēr vēskas bus tēp, kap nuorio.

– Gerā, gerā, babunelē, – šnekiejē Liodvēka, gluostīdama anuos ronkas.– Lai stuov tas grabs, ons ni tamstā, ne kētēms nakliūn. Mes vēsē nuorem, ka gīventomi dar ne vēinus metus.

Buobotē sposteliejē mergātēs pērštus. Liodvēka matē, kāp anā ēš akiūm nurēitiejē dvē ašaras.

– Dabar, vākāli, ēk, pašauk Juokūbienē, nuorio atsēkeltē.

Bova žēima, kumet pana Liodvēka viel vakaruojē so daktaro Pelēkso, katron šēndēina skobēnā parvēžē ēš Nasrienu. Lēguonē ēštēka kraujuoplūdis. Vēsa posdēini daktars naatsētraukē nu luovas, darē kon imanīdams, kuol pavika sostabdītē krauji. Matītē, pēkts auglīs pagriaužē stombē gīsla. Daktars žēnuojē, ka onkstiau a vieliau tor tēp atsētēktē. Bova perspiejēs ēr slaugituojēs Juokūbienē so Bražienē, ka naēšsēgoustom, je prasēdies. Bet vēs teik anuos bova ēšsegondosēs, našnekont jau aple panelē Liodvēka. Ana laukē atēnont daktara, stuoviedama pri longa, ismeigusi akis i apsnēgta kēima pri paluociaus. Kumet puons Pelēksos, sotvarkēs lēguonē, pasēruodē ēr so Liodveka atsēsieda ož stala, lēguonēs pakajou viel pasēgērda kuosolīs, brozdesīs, muotrēšku balsā. Puons Pelēksos atsēstuojē, ligo ēr ketēndams tēn etē, bet vēskam aptikos, atsēsieda. Tēkriusē lēguonē ožmēgs be anuo pagelbas, jug gava ramēnontiu vaistū Anuo pasēruodīms tik ēšblaškītom mēiga

Pana Liodvēka pēlstē erbeta. Ont stala stuoviejē ruopēnelē so medo ēr puora tauriu so vīno.

– Nesistebiek, panelē, je aš pērmiausē vina ēšgersio. Tamstā pataro ton pati. Rēk nerimasti apmalšintē. – Pasakē ēr išlēnkē vēina taurē.

– Sopronto tamsta šen adīna,– atsakė Liodvėka.– Pašalėnems rasiet ruoduos, ka daktara nebėjė kraujė ar panašium dalīku. Bet tēp mosiet nier.

– Panelė teisi. Pri tuo aš dar nepripratau. Tėkriusė őr nepriprasio pri žmuogaus končiuos őr žėnuojėma, kad anuo nabėšgelbiesi.

– Tep, – atsėdoksiejė Liodvėka őr toliau tīlė ligo pati so savėm šnekiejė: – Rasi reikietom ožgintė buobotė tabuoka vartuotė? Jug šėndėin vėskas prasėdiejė nu čiaudolė.. Tik ar pavīks ikalbietė?

– Nebūtėnā. Lėgos eigā tas nabort reikšmies. Vo kam atimtė ės leguonės paskotėni maluonoma? Vo je őr pspartintom... – nukonda žuodi, sosėvuokės, ka pardaug atvėrā šnek – Tas nieka nabipakeis. őr kumet puonė Uona ijunka pri tuo maluonoma?– paklausė patīliejės.

– Nažėnau. Kumet mes atvažiavuos i Salontus, ana jau bova pripratusi, nuors őr slapsties nu vėsum. Bet ar nu vākum ėsšeslapstisi?

Puons Pelėksos gierė erbeta őr tīliejė.

– Vo diel kuo tamsta naklausi, kumet aš pripratau pri šiuo grieka? – atmesdama galva paklausė pana.

– Tėisa sakont, nadrīsto, – šīpteliejės atėtarė daktars. – Nuors spiejo, katumet, – nutėla nebėngės.

– ...Tumet, ka lėkau posaklė? – doslio balso pratarė Liodvėka.

Pelėksos sogloma. Diel kuo ana ožvedė ton kalba, šnek tuokio balso őr tuokės žuodės, ligo anon kaltintom diel sava bieduos? Pažvelgės i Liodvėka, ons nieka nabsakė. Pana sosėzgrėba.

– Ak, puonė Pelėks!, atleisk mon, atleisk. Jug tamsta čė nikou diets. Jug aš pati ožvedėiu ton šneka őr siunto ont gīvenėma sava, ligo šešiuolėkmetė būdama...

– Gal nedraskīkem tamstas šėrdėis, panelė Liodvėka, – švelnė ėsstarė puons Pelėksos. – Nepiksto aš ont tams-tas. ės vėsuos šėrdėis nuorietiuo padietė, tik neėšmanau kāp. Pakeistė nieka negalio...

Šneka viel nutrūka. Daktars galvuojė, ka nebluoga būtom ėtė i svetium pakajo, kor stuoviejė anam skėrta luova. Bet pana nedavė ni mėnkiausė žėnkla, ka rėik-tom ton darītė. Tad siediejė abodo tīliedamė.

– Nažėnau diel kuo, – viel prašneka Liodvėka, – bet nuorio tamstā pasėtėisintė diel tuos sava īdas. Ožšėkrietiau anou daug vieliau, grīžusi ės Vėlniaus, kor važiavau so Teoduoro aplonkītė jaunesniūju sesėrum. Tou keliuonė aš baisiausė nusėvīliu. Žėnuomās, Vėlnios poikos miests, daug pamatiau, daug sožėnuojau, daug naujum žmuonium sotėkau, sosėpažėnau so sava gėmėnaitės, katrum nabovau ni matiosi. Bet tarp anū jautiaus ligo sogauta – jug galiejau tik tīlietė kor nuors kertiuo atsėsiėdo-

Folklora ansamblė „Virvitė“ narie Gaubītė Margarita so draugās tarptautėnemė folklora festivalie „Baltica 2008“ Vilniou

si. Ruodies, ka žmuonis veiz i muni so gailėstio ar nudedlb akis i šali. Vėsas muotrėšku kalbas sokuos aple anum patium gīvenėma, balius, šuokius, pastrajus... Apkalbėniejė negėrdontius, vo sosėtėkėn meilėkava vėinė kėtėms, žėnuodamė, ka malou...Aš jug važiavau tən so dėdliausio ūpo, so geriausiuoms vėltėmis... Nuors pasėšuoksio, mėslėjau, matā, bovau isėtėkėnosī, ka ton gerā muoko. Bet pasėruodė, ka nē – miestė šuokė vėsā kėtuokė, őr vėsas panas toriejė sava kavalierius...

– Kāp gailo, – šīpteliejė Pelėksos, – kad monės tən nabova...

(Nukelta i 30 p.)

„Pavargau, mama“. „Virvītės“ folkluora ansamblė narė Jurg, Milda ėr Tuoms Sadauskė

(Atkelta iš 29 p.)

Liodvėka nosėjuokė:

– Džiaugous, ka tamsta neožmėršā Uonėniu. Mon anuos bova vėinintelis linksmos balios par vėsa omžio.

– Tėkiekemuos, ka ne paskotėnis, – miegėna geriau nuteiktė daktars.

– Grižau ėš Vilniaus viena, smūtna, kap audruos debėsės. Sesou Teoduora pasėlėka tėn. Moni pamatosi, buobotė net ėšsėgonda – Tėp baisė bovau nusėmėnosi. Sotėkdama paklausė: „Ėr kas tau tėn, Liodvisia, atsėtėka? Benė sosėrgā?“ Aš apsėkabėnau anon pasėsvėkindama ėr apsėžliumbiau ligo maža. Vo vakarė nuejau i buobotės pakajo ėr paprašiau, ka priš mėiga mon doutom tabuokelės. „Kon to ėe, vākali, kon to ėe šneki? Jau nuoms paneliems napritink tas ožsėjiemėms. Sospiesi, kumet ož vīra ėšėši“. „Vo je neėšesio? Namatau nikuo kiuos galėmībės ož vīra ėšėtė!“ Ėr viel pouliu i ašaras. Buobotė naėšmanė, kāp moni goustė. „No, akšėn, akšėn, pamiegink, – pratarė ont galū gala. – Moni tas vėsumet liūdna mėnota pralinksmėn“. Tad ėr pamiegėnau. Ožsėtraukiau, nusėėiaudiejau ėr pralinksmiejau.

Buobotė padarė ton pati. Tumet abėdvė galiejuom ramė pasėšnekietė aple vėskon. Tėp, kap ka ė šin vakara so tamsto. Eso diekinga tamstā ož kontrībė. Atsiūsio mergelė, je kuo nuors reikies, – kėldama nu kriesla pratarė Liodvėka.

ėdama i sava kertė, jota, ka šėrdės pasėdarė daug lėngvesnė. Ont stalelė degė žvakė. Magdelė jau bova pakluojusi luova. Nostūmusi ožuolaidas krašta, Liodvėka atsėstuoję pri longa ėr isėspuoksuojė i žėimuos nakti. Dongos bova aukšts, pribarstīts žvaigždīnu. Kuoks gražoms Dieva pasaulė! Nu stėkla, nu apsnėgta parka, nu dongaus plaukė šaltis. Liodvėka, sokrižiavusi ronkas, apgluobė pati savi par petius. Atsėmėnė Uonėniu nakti, kumet stuoviejė pri galerėjės baliustradas, apimta begalėnė groma. Kas tas bova? Diel kuo bova? Rasi diel tuo, ka natuolėi stuoviejė puonātis Pelėksos, nuors ėr nežvelgdams i anon? Mergelė liūdna švīpteliejė pati ėš savės. Nežadietta! Ėjė, praejė vėins pruo kėta... Bet kāp lengvė šin vakara, šėrdi atvīeros, ėšbīeros sunkius prisėmėnėmus žmuogou, katras nepasėjoukė, atjautė, apramėna... Jug laimė būtom gīvenėmė kuožna dėina tėp so kou nuors pasėšnekietė. Dėdiesniu pageidėmu pana Liodvėka sau negaliejė lėstė. Pasėriedė naktė, bet atgolusi ėlga neožmėga...

Puo juodėniejima so panelė Kučinskis Jūzops jauties pavargės. ėnont skaudiejė kolšis, nogara ruodies ligo sodėrdita. Matā, senuokā bebova balnė siediejės. Ak, nab tēi metā, kumet ėštėsas dėinas galiejė pralestė ont kuoju. Nuors galva bova prikīmšta dėdiesniu ar mažiesniu rūpesniu, vakarās lioub krėstė i mėiga ligo i kuoki vondėni, ožvės tumet, ka vėsė darbā kluosties sklondė. Vo šin vakara, nuors ėr gerā nosėteikės, jauties pavargės ėr nedėkts. Po vėčerės šemīnėnie parpiedėna i sava bota, sieduos pri longa, bet par anon nieka negaliejė iveizietė – jau bova tomsie. Mėiga dar nenuoriejė. Rodėni dėinas trumpas, vakarā ėlgiausė. Tad davė valė mėšliems, katruos liekė galvuo ligo paukštė rodėni – būrės ėr vėrtėniems. Švīpteliejė, prisėmėnės senus laikus, kumet stebiejė gondrus, stipėniejontius Salonta lonkuosė, būres lakstontius špuogus, blezdingas, dailė sotūposės ont kanapėniu šniūru, ėštėmptum suodnė bielīznā džiaustītė... Ėšlinda ėš atmintėis maluonos prisėmėnėms aple tus šniūrus.

Vėina puopie, eidams parka pakraštio, ėšgėrda tėn dėrbosiu vīru kvaknuojėma. Pamėslejė, ėš kuo ėe anėi joukas. Apsėžvalgės pamatė dvara pruoėka (skalbiejė) Ruožė bielīzna bedžiaustontė. Muotrėška traukė ėš viedru

druobolēs, skuoterkas, abrūsus, portēna paviejou ēr pasē-
tēipdama metē ont kanapēnē šniūra, ēštēmpta paluociaus
pastuogie. Koujēs bova basas, ronkuovēs paraitītas vēš al-
kūniu, vo vēins narškēnnium šuons praplīšēs nu pažastēis
baveik lig sējuona aprumba. ton pliši ēr stebeilējuos dēr-
bontis suodnē vaikē. Jūzops prisēmēnē, kāp apšaukē be-
žiuopontius ēr lēipē ožsējimtē darbo. Vo pats, ēdams pruo
šali, paveiziejē i ton muotrēška ēš artiau ēr ana pasēruodē
našpetna besonti, nieka, kad apdrēskusi ēr basa. Ēš po kos-
kelēs, sorēštuos ont maumuonelē, kap ēr vēsum žemaitiu
muotrēškūju, drēksuojē ēšsēpešusi švēisium plaukum srio-
uga, nuosēs bova tēisi, žondā rausvē. Kēta dēina ons ožso-
ka i skalbīkla būk tatā paveizietē, ar netrūkst tēn kuo nuors.
Ruožē mordies pri kobēlātē so šarmo, atriemusi trēneklēs
lēntuos gala i jousmēni, glomžē kažkuoki audekla. Pama-
tiusi anon, ligo ēr nusēdīvuojē, bet nieka nesakē. Pasēlēnkē
ēr viel inēka i sava darba. Prisēejē patem anon ožšnekintē.

– Sostuok valondelē. Atejau paveizietē, kuoki ta tava
skalbīkla. Rasiēt trūkst kuo nuors?

Muotrēška atsētēisē ēr pasēsoka i anon tou šuono, kat-
ros nabova soplīšēs. Naatruodē ēšsēgondosi, tik besēdīvē-
jontī..

– Je puonālis nuorietom, galiētom naujē trēneklē itaisītē.
Ta sovēsam nodēla.

Ons apvākštīuojē skalbīkla, apveiziejē pečio, ont kat-
ruo stuoviejē žlaugts so šuntontē bielīzno.

– Vo naujē žlaugta ar nenuorietomi?

– Puona valē. Je itaisītom, būtom nabluogā.

ēdams pruo šali, Jūzops nuoriejē patapšnuotē par šuona
pruo soplīšosius marškēnius, bet ligo kas sotoriejē anuo
ēštēista ronka. Ēš artēj pamatē platēs Ruožēs akis, katruos
šmiesčīuojē ligo ēšgostis, ligo nusēstebiejēms ar prašims...

– Marškēnius galiētomi sosēluopītē.

Pruočka gūžteliejē petēs, atsēdoksiejē ēr nusēsoka pri
darba.

Jūzops prisēmēnē, kad ton patē dēina, nuejēs pas kriau-
čio Muocko ožsakēnietē dvararnems drapanu, lēipē
pruočkā Ruožē pasiūtē dvē kartūnēnēs šlebēs. Vakarē, grīžēs
i raštēnē, paveiziejē puopierīūsē, kēik anā ožmuok par me-
tus. Tik pēnkiuolēka timpu. Vo jug tris vākus tor. Ēr vīra,
katros dvarē ož pēimēni dērb. Alguos anodom keltē neke-
tēna. Pamēslējē tiktā – žiuoplam v 0238rou tuoki mout-
rēška atēteka.

Nu tuo rodēnēis ons vēs lioub ož 0231tē i skalbīkla.

(Nukelta i 32 p.)

Folkluora ansablē „Virvītē” narē Rūta ēr Lins Ambrasūnā, Lēngvēns Vaidis,
Giedrē, Vainutis Rolands ēr tuoms Sadauskis tarptautēnē folkluora
festivalē „Skamba, skamba kankliai” Vilniou 2008 m.

Folklora ansamblē „Virvītē” narēs Momkuvienē Vaida, Vainutienē Vija, Valončiauskiēnē Milda tarptautēnēmē folklora festivalīē „Skamba, skamba kankliāi” Vīlniū 2008 m.

(Atkelta iš 31 p.)

Ton netroka patiemitē dvara žmuonis. Bet kas galiejē ūkvaizdiou ton ožgintē? Anuo darbs tuoks – vēsamē dvarē tvarka priveizietē. Ruožē bova muotrēška, katruos ons geidē, pats nasoprasdams diel ko. Dabar Jūzops mēslējē, kad tamē nabova nikuokē dīva. Jog svēks vīrs tuo-kiūsē metūsē nagal ba muotrēškas ēšsēverstē. Ēr tēp ons savi laikē kēitā, nabova kuoks pasēlēdielis ar muotrēšku tvērkintuos, kāp kētē dvariūonis.

Rēkiejē gera posmetē, pakuol Ruožē nostuojē anuo baidiosīs. Saldos karštis nusmelkē šērdi šin vakara, atsēmēnos šēlta, stamontri muotrēškas kliebi, rauduonas lūpas, līgius dontis ēr pēlna savēs atšēžadiejmā sosētēkēmu valonduoms...

– Je to būtomi našlie, Ruoželē, aš tavi, kuo gera, ož patē pajimtiuo, – pasakē vēina karta.

– Neso aš našlie ēr nebūsio. Kažēn, ar vedom geriau būtom, je puonālis moni ož patē pajimtomī...

Žēnuomās, nepajimē ons Ruožēs ož patē... anā dar dvējum sūnum sosēlaukē, bet ons nepaklausē, ar bēnt vēins īr anuo. Tik paskotēnem ožgēmos, pasiūdēna muotrēškā pas Muocko ēšeigēni sējuona ēr buovēlnēnē šniūrelka so pamušalo. Vēdiuojies so anou bēnt septīnis metus. Kētuos muotrēškas neiškuojē. Paskiau ēr laika nabibova, statībuoms ožsējiemē. Vo so metās ēr traukēms prapoulē, vēsa svēkata darbā lioub ēšsunktē. Tēp ēr lēka nažanuots senvaiķis ba vākum... Dabar Ruožēs nebier – senē mērē. Rasiet ni ketorium dešimtium netoriejē. Kor ēšsēsklaidē anuos vākā, ons neklausēniejē. Ēr varē nu savēs mintis, ka īr kažkou kalts priš ton muotrēška ēr anuos vākus. Lēka kalts vēsam gīvenēmou lig paskotēnēs dēinuos. Atsēdoksiejēs, stuojuos ēiškuotē šiepalie pliečekelēs so mēdo.

Mažās gorkšnelēs sriobstīdams mēdo, svarstē, ar anuo darba Salontum valduosē gal atstuotē ta muotrēškā padarīta skriauda. Vo rasiet tuos skriauduos nier, rasiet anā bova maluonē sosētēkēmā so svetēmo vīro? Bēnt jau ons stuoruojies, kad anēi būtom maluonē. Žēnuojē, ka ne ana vēina ēš lažēninkiu, činšēninku patium ar dvara mergiu tēp gīven. Bet ožplaukē kažkuoks sunkoms ont šērdēis nu tum prisēmēnēmu. Vo ruodies, kad anēi tuo-kei maluonē bus. Rasiet geriau būtom bovēn, je būtom soskaitēs, kēik vēsuokiū rēkalingu dalīku ons bova somēslējēs, kēik Salontum valduosē bodinku pastatē.

Gerā atsēmēn, ka pērmuojī rīmtā statība vīka Margēninkūsē. Tatā bova dvariēlis baveik patēmē valdum pakraštīē, ont Skouda posēs. Ēlgā toriejē mēslītē, nu kuo pradietē, pakuol sogalvuojē, ka pigiausē atsēētom pa-

statītē viejēnē melnīncē. Žmonis ēš argēninku ēr kētum tuo krašta suodum važiava maldintēis i Korša, i Rucavas malūnus, katrēi garsiejē nu sena. Kartās ēr ēš Salontum dvara lioub rēktē vežtē kvēitius i Rucava, je nuoriejē gerum petliavuotu mēltu. Ēr vežē, neveiziedamē i atstoma. Ēlgā reikiejē itēkēnietē anuos maluonibē geradarē, ka pēningus, gautus ož dvare augintus lēnus ēr audēnius ēš dvara verpalum par vēinus metus, paskērtom melnīncēs statībā. „Vo kam?–dīvējuos geradarē. –Kam rēkalinga nauji melnīncē, je Salontūsē vēina stuov ont vondēns? Ar anuos naožtenk?“ Jūzops prisēmēnē, so kuokē kontrībē reikiejē geradarē aišķintē, ka Salontum malūns jau pasenēs ēr ēšgverēs, gērnas nudēlosēs, sēitā luopītē parluopītē. Rēk dēdēlē kašta, kad anon kāp reikint pataisītomi. Puonē rasiēt ni nažēna, ka salontēškē činšēninkā važiou i Rucava maldintēis. Ēr dvara kvēitius tonkē tēn maldēn. Melnīncē Margēninkūsē nekaštou tom brongē. Salontūs gēriusēs medžeguos statībuoms īr pasērinktēnā. Druobē sparnams galiētom ēšaustē kad ēr Eidēkis, miestalē atkuočios (audējas). Kanapēniu siūlu lažēninkēs ēr dvara mergas priverptom. Dēdesnē kašta rēktom gelžiou nupērkētē ēr meistrams ožmuokietē. Bet tēi kaštā natroktom atsēpērkētē, diel tuo kad viejē nu jūras posēs naprietrūkst ni žēima, ni vasara.

Šep tēp ikosuojēs geradarē, pradiejē statības. Pakuol anuos vīka, pats siediejē Margēninkūsē ēštēsas nedielēs. Diel švēntuos ramībēs pasomdē draugēškus prūsusosiedus, kad pabūtom Salontūsē, pasauguotom miestalī ēr dvara. Vo prūsams kas? Tarnība nasunki, alaus atsēgertē doud, pašer, šnapšēlēs stuopa vakarās pastata. Atsēmēnē Jūzops, kad tam rēkalou ēšlēda na vēina dešimti timpu, bet kon padarīsi, je vēsa nedielē rēkiejē statība priveizietē. Ož meistra prisēprašē Rucavas malūnēninka Spuogi, gērnas nūkalē meistrā maskvienā, gelžēnems īnagems ēr kētēms itaisīmams nukaltē pasomdē kalvius ēš Rucavas ēr Klaipiedas. Tou patio isēbiegiejēmo, nieka geradarē nebaiskindams, sorēntē karčema Koksēnie. Jug rēks atvažiavosēms i malūna kartās ēr parnakvuotē, ne vēins vīrēšks ēr alaus kauša ēšlenktē ožsēnuories, je tik bus kor ožētē. Tad ožsakē Salontum meistrou Ēndriou padērbtē nauji ožoulēni žlaugta bravuorou, bačkum, vanum, kobēlum, kobēlioku ēr kituokiū rikum, rēkalingu alaus darīmou. Pri Korša kelē atnaujēna ēr Žemītēs karčema. Senē pastatīta bodinka apēpierējē naujuoms lēntuoms, vo vēdou, vērš dēdliuojē stala, pakabēna gelžini švēistova so šešiuoms žvakidiems, katron nūkalē tas pats kalvis ēš Klaipiedas. Vēsē tēi darbā kaštava vuos ne tūkstonti timpu. Matā,

(Nukelta i 34 p.)

Folkluora ansablē „Virvītē” narēs Zajančauskienē Ineta, Valončiauskienē Milda, Sadauskātē Milda tarptautēnēmē folkluora festivaliē „Skamba, skamba kankliai” Vilniou 2008 m.

„Susikaupēms“. Tuoms ēr Žilvēns Sadauskē. Iš cikla „Mūsa vākā“

(Atkelta iš 33 p.)

somdītēms meistrams negaliejē pasakītē „palauk“. Je sotarē ož darba ožmuokietē, pēningus toriejē kluotē tujau pat. Salontēškems lēka skuolings lig Naujē meta. Tēp pat ēr Kretinguos malūnēninkou Vulfou, ēš katruo bova pasēskuolēnēs šimta taleriu ož pruočēntus. Galiejē gautē i skuola ēr pas Salontum žīdus, bet so tās nenuoriejē prasēdietē.

Margēninku pramuonē natroka atsēpērkētē, tad kētās metās atēdālējē vēsas skuolas, kou pats dēdēlē džiaugies. Matā, vēsor aplinkou prasēdiejē neramomā. Lietovuos ēr Žemaitiu bajuorā sošaukē konfederacējē. Būē konfederatu rinkuos daugelie dvarum ēr miestu. Atsēmēn, ka vēins būrās, katram komandava kapituons Digmans, bova apsēstuojēs nakvīne Joudeikiūsē, natuolēj Salontum. Būrē intēndata teka pamaluonintē dvilēka tīmpu, ka sodrausmintom kareivius, je tēi ožsēmanītom savēvaliautē. Kašteliuonātis Liodvēks, jau aštouniuolēktus metus ikabēnēs, tēp pat ožsēsēpīrē stuotē i konfederacējē. Tievs anuo nedraudē, buobotēs ons naklausē. Po mūšē so rusu polko Šiaulium ekanuomējūo daugelis konfederatu papoulē i nelaisvē. Puonātis Levuons ēštrūka, bet korin laika toriejē slapstītēis, pakuol geradarē sotvarkē anuo rēkalus, pakluodama tam 300 tīmpu. Tad Margēninku pēningelē baisē sosēgadējē. Par kelis metus anēi padiejē atsēstuoatē ont kuoju ēr Salontum miestou. Pabēngē statītē plītēnē, katra dēdlē bova rēkalinga. Jūzops lig šiuol nagal ožmērštē, kāp toriejē pakluotē 111 tīmpu plītēninkou Kasperātīou ož 11 000 plītu, rēkalingu Margēninku kamēnou ēšmūrītē. Pamēslīk tik – tuokius pīningus ož muoli!.. Ēr pasēžadiejē pats sau, kad trūks plīš ikors Salontūsē plītēnē. Diekou Dievou, muolē dvara valduosē natrūkst. Tad nepaskundē pēningum gerēms meistrams somdītē. Pērmāsīs plītēninku meistros bova

Peteruočios Maksims ēš Korša. Solīga anon ož 100 muštēniu taleriu arba 1000 tīmpu metms. Dēdēlē tatā bova pēningā, bet meistros sava amata vertē žēnuojē. Dērbtē plītēnie somdē miestalē vīrus. Prisakē Jūzopou, kad lažēninku napriīms, diel tuo, kad duorā dērbtē anum neprivērsi. Vīrā gava nabluoga alga ēr pēitus ož dvara kaštus, bet vēskas par metus kētus atsēpērka so kaupō.

Nabatmēnē puons Jūzops, kumet Salontūsē atsērada vēsum galum meistros maskviens Ivanuovs Mīna. Ons savi vadēna plītēninko, bet muokiejē ēr daugībē kētum amatum. Ož 100 tīmpu senājemē Salontum malūnē pri ēšplūska (užtvankas) itaisē trīs naujus sokēma ratus. Malūnēninks Kriauza so gēžās padarē naujus kaištīus luoviou, nulēdontem tošti vondēni, perdarē apatēnēs malūna skrīnēs. Meistrā maskvienā nukalē dvejēs naujēs gērnas. Petlīaus itaisīmo pasērūpēna ons pats, naskūsdam pēningum. Tad Salontum melnīcē natroka ēšgarsietē, ēr dvara kveitium nabvēžē maldintē kētor. Mēltu rēkiejē daug diel tuo, ka miestalie atēdarē kepīkla, katruo kepē dēdēlē skānius pīragus, beigelius ēr baronkas.

Bet ēš tum metu puona Jūzopa galvuo ēšlēka ēr vēins bjauros prisēmēnēms. I Salontus atsēbastēs maskviens Tēmuotiejos Kotluovs kuolējuos, ka vēsuokius darbus pri statību muok dērbtē. Ons apsējiemē par žēima ēšpējautē 12 kapu lēntum, vo po Velīku par vasara gamintē plītas ēr čerpēs, ož katras ēš onksta pejiemē 5 muštēnius talerius. Ož lēntum pjuovēma pajiemē 66 auksēnus ēr trīlēka so posē grašē, neskaitont valgē. Gavēs tus pīningus, prapoulē. Ēšējē tīkē, niekam nematont. Apsēveiziejos paaīškīejē, ka lēntum tebova sopjuovēs tik trīs kapas ēš suderietu dvīlēkas. Ēr dar sokčios ēšsēnēš gelžīni katēla, katron pajiemē ont bargā pas žīda Šendēri. Neožteka, matā, rabauninkou tum neoždērbtum pēningum, katrus pajiemē ēš ūkvaizdē, patēkiejosē douto pažado. Jūzops prisēmēnē, kāp anam skaudiejē šērdēs diel tuokiuos apgavīstēs. Keikē savi, kad lēduos apmolķēnams. Bet dar nikumet, dērbont so meistrās, amatnīkās, tēp anam nabova atsētēkēn. Ons žmuonim lioub pasētēkietē, ēr pats anum neapgaudēniejē. Tad ēlgā nagaliejē ožmērštē tuo atsētēkēma.

Jau nu sena do karto par nedielē Salontūsē lioub vīktē torgus. Do karto metusē – par Trīs Karalius ēr spalē mīenesie par Ruožončava – juomarkā. Ka Salontūsē atēdarē bravuora, natroka atsērastē na vēina karčēma. Tad torgaus dēinuoms ikaušosiu ēr sovēsam gērtum miestalie natrūka. diel tuo šalēp torgaus prisēējē pastatītē dabuoklē, kor kēša pardaug basēmošontius ar nesošnekamus. Jūzops vīpteliejē atsēmēnēs, kāp atruodē pījuokielis ar mušeika, ēšsēmēiguojēs dabuoklie. Žēnuomās, kas

nuoriejē gertē, gierē ēr tuoliau, bet kažkuoki saika pradiejē jaustē. Matā, ož priverstēnē nakvēnē reikiejē ožsēmuokietē. Vo ēr papoltē tēn bova dēdliē našluovie.

Basēdarbujint metā biega ligo kuoks vondou srauniu opei. Atsēmēnē sunkē vasara puo dēdliūju gaisrum, kumet reikiejē atstatītē miesta. Atsēskaitēs so meistrās ēr darbēninkās. viel galiejē rūpintēis Margēninkās, Kok-sēnē, dvara paluociaus remonto ēr kētās kasdēinēnēs rēkalās. Sunkē sergonti geradarē vēs lioub prašītē, ka bēnt kēik aple anuos laiduotovēs pamēslītōm. Žēima padērbta graba. Anou ēš vēdaus reikiejē ēšmoštē dailēs audēnēs, someistravuotē katafalka, laiptelius ēr soulelius pri anuo. Reikiejē pasiūdintē īkapēs, nupērkte audēklum skuoter-tiems ēr dar kažkam – šēndēin Jūzops jau vēskuo ēr nabatmēn. Jota, ka ton rodēni pavargst grētiau nego lig šiuol, kad sopīkst diel nieku, kad vakarās sunkē ožming, vēsuokiū mintiū kamoujems. Vo atsēpūstē laika nikāp nalioub nutvertē.

Tad šin vakara, rīmuodams pri tomsē longa, goudē pats savi, ka dabar gal atsēgoltē kumet ožsēmanēs ēr diel nieka nasoktē galvuos, je ne tas gielēms pakaušie, kuojuos ēr dēiglē srienuos. Būtom čē Ruožē, vo kad ēr kēta muotrēška, patrintom šuonus, pagluostītōm skaudēs vē-itas, linksmiesni žuodi pasakītōm. Alē ka nier... Kāp čē ons nugīvena ton sava ēlga omžio ēr nepasērūpēna savēm? Jug ož sotaupītas tīmpas ēr muštēnius galietom nusēpērkte nedēdēli palivarka ēš kuokē nosēgīvenosē šliektas ēr isēkortē anamē. Bet kon tēn dērbs vēins? Pats nebdaug sīluos betor, vo svetēmās nepasērēmsi. Sava vākum neožsēaugēnēs, negal rēkalautē ēš svetēmum, kad anou rūpintomēs, kad anuo gailietomēs. Žēnuomās, ož piningus tarnum dešimtīmīs gali pasēsomdītē, bet mei-

(Nukelta i 36 p.)

Onkstīva rītmētē maluonoma pri Alauša (Sudeikē, Utenuos r., 2008 m. vasara)

